

Tyckt och tryckt

**ROSARIA BUTTERFIELD: "MIN ANVÄNDNING AV
KÖNSÖVERSKRIDANDE PRONOMEN VAR INTE ETT
MISSTAG, DET VAR SYND."**

Rosaria Butterfield har tidigare presenterat sig själv i *Begrunda* nr 2-2016, genom en artikel ur *Christianity Today*, "Omvänd som genom en tågkrasch", där hon berättar om sin omvändelse till Kristus.

I flera år har Rosaria Butterfield använt en transgenderidentifierad persons "föredragna pronomen" och förespråkat att andra gör detsamma. Kanske mer än en läsare av hennes böcker har förvånat sig över det.

Nu har hon emellertid i en artikel publicerad i april i år (2023) på reformation21.org, offentligt gjort avbön för den sakens skull och framfört att hon ångrar det.¹

"På ett ödmjukt, värdigt och nyktert sätt uppmanar hon evangeliskt troende att också sluta göra det på grund av en, som hon säger, missriktad känsla av vänlighet och artighet. Butterfield tar synden på allvar och förklarar problemet med att finna sig i de dogmer och det språk som används av förespråkare för transgender", förklarar Jeff Johnston, Focus on the Family.²

Innan hon blev kristen var Rosaria Butterfield professor i engelsk litteratur, femi-

nist och levde i ett lesbiskt parförhållande.

När hon tog sig för att undersöka den "religiösa högern", som envisades med att göra motstånd mot normaliseringen av homosexualitet och annan sexualitet utanför äktenskapet, blev hon vän med en pastor och hans fru och började läsa Bibeln. Det kom sig av att pastorn, Ken Smith, hade skrivit till henne med anledning av en insändare i lokaltidningen av hennes hand i ämnet.

I sin första bok, *The Secret Thoughts of an Unlikely Convert* (sv: En osannolik konvertits hemliga tankar), berättar hon om hur hon började förstå det bibliska budskapet och fann sig stå svarslös i förhållande till Guds ords påstående om människans – inklusive hennes egen – synd och olydnad mot Gud. Det fick till följd att hon lämnade sin otro för att följa Kristus. Bokens undertitel är: "En engelska-professors resa till kristen tro".

I boken beskriver Butterfield hur hon före sin omvändelse regelbundet öppnade sitt hem "för alla i den homosexuella och lesbiska gemenskapen att komma och äta och prata om sina frågor och behov". Hon berättar i boken om en "transsexuell kvinna", som hon kallar J, och använder feminina pronomen för att beskriva J.

*Butterfield
förklarar
varför
detta är en
allvarlig
fråga.*

*Butterfield
förklarar
varför
detta är en
allvarlig
fråga.*

Butterfield förklarar i artikeln att hon ångrar att hon i boken och vid andra tillfällen använt "föredragna pronomen", som skiljer sig från en persons medfödda manlighet eller kvinnlighet, och nämner specifikt sina synder:

- Hennes användning av könsöverskridande pronomen var inte ett misstag; det var synd.
- Offentlig synd kräver offentlig ånger, inte bara kursjustering.
- Hon skriver: "Jag har syndat offentligt i frågan om pronomen för transpersoner, som jag vårdslöst har använt i böcker och artiklar."
- Hon fortsätter: "Jag har syndat offentligt genom att förespråka användningen av pronomen för transpersoner i intervjuer och offentliga frågestunder."

Men varför har hon gjort det? Hon förklarar att hon har flera dåliga ursäkter. Här är några: "Det var en kvarleva från mina dagar som gay-aktivist. Jag ville möta alla där de var och söka undvika att provocera fram förolämpningar.

När den amerikanska Högsta domstolen beslutade till förmån för homoäktenskap började problematiken med min ståndpunkt att bli mer uppenbar för mig. Kodifieringen av homoäktenskap och hbtq-personers medborgerliga rättigheter visade att hbtq-personer och den kristna tron var på kollisionkurs. Hbtq-rörelsens förståelse av sig själv som ontologiskt och moraliskt god står i strid mot den bibliska berättelsen i Första Moseboken 1:28:

Och Gud skapade människan till sin avbild, till Guds avbild skapade han henne, till man och kvinna skapade han dem.

Vilkendera sida är det som har rätt? På vilken sida stod jag? Är hbtq ett normalt alternativ bland det ständigt växande antalet varianter av sexuell läggning och könsidentitet, som behöver lite av Jesus för att få människan att blomstra? Eller kommer hbtq från Satan som en återspeglning av världen, köttet och djävulen? Är det en del av Guds skapelseplan eller ett uppror mot skapelseordningen? Det är antingen det ena eller det andra, eftersom den kristna tron till sin natur är binär, inte icke-binär."

Hon menar att det inte är en fråga om personlig frihet att landa fel här.

Men vad är det egentliga problemet med att använda könsöverskridande pronomen, frågar hon och svarar själv:

"Att använda könsöverskridande pronomen är en synd mot det åttonde budet och uppmuntrar människor att synda mot det tionde budet.

Det åttonde budet säger: 'Du ska inte bära falskt vittnesbörd mot din nästa', och det tionde säger att vi inte ska ha begär till 'något som tillhör din nästa' (2 Mos. 20:16–17). Om vi använder kvinnliga pronomen för någon som är man, ljugar vi och vi uppmuntrar den sexuellt förvirrade mannen att fortsätta ta avstånd från sin maskulinitet och att eftertrakta att vara kvinna."

Butterfield stannar inte där. Hon förklarar varför detta är en så allvarlig fråga:

"Att använda könsöverskridande pronomen är en synd mot skapelseordningen" ... och "mot att vara en Guds avbildsbärare." Det "motverkar en troendes fortsatta helgelse och förvanskar evangeliet", "förringar frälsningen och trampar Kristi blod under fötterna". Det "är att inte älska sin nästa som sig själv".

Butterfield kritiserar dem inom den evangeliska kristenheten som böjer sig för de krav som vår kultur ställer och som använder pronomen för motsatt kön för personer som identifierar sig som transpersoner. Hon kritiserar namngivna inflytelserika amerikanska talesmän i denna fråga och skriver:

De anser att det är respektfullt att använda pronomen för transpersoner, när någon har valt sin identitet, att det är artigt och nödvändigt för att fortsätta relationen med en transperson.

Butterfield argumenterar sedan:

”Jag har tidigare själv också sagt allt detta. Men denna ståndpunkt håller inte ur ett kristet perspektiv. Finns det någon verkligt kristen människa som tror att evangeliet får bättre gehör om man bygger en relation på lögn? Och är det så människor blir omvända? Sker det genom att möta Gud på syndens villkor och att få höra trevliga saker om sig själv?”

Hon menar att ”genusteori är grundad på lögn, som inkluderar följande falska föreställningar:

- Att vara man eller kvinna är en trivial ’social konstruktion’.
- Människor kan verkligen byta från det ena könet till det andra.
- ’Genus’ är inte detsamma som kroppsligt kön.
- Det som finns inuti en person är överordnat den fysiska verkligheten.
- Det finns en oändlighet av ’genus’.”

Hon skriver vidare: ”Denna teori uppmuntar också människor att stjäla, vilket innebär brott mot det sjunde budordet. På vilket sätt?

En man som påstår sig vara kvinna stjäla kvinnlighetens verklighet – inklusive pro-

nomen och språk som bör vara förbehållna kvinnor. Manliga idrottare som tävlar mot kvinnor stjälar platser i lag, prestationer, segrar och kvinnligt kamratskap från flickor och kvinnor.

De kränker också kvinnors integritet och säkerhet när de tränger sig in i könssegregerade utrymmen.

Kristna måste stå upp för sanningen, trots vad som basuneras ut av medieeliten, av *influencers* på sociala medier, av företag, lärare och till och med av den amerikanska Högsta domstolen. Gud skapade människan till sin avbild och likhet, man och kvinna, och äktenskapet är föreningen mellan man och hustru.

Det är därför kristna har så stor respekt för män, kvinnor och barn – för hela livet. Vi prisar och hedrar Guds avbild i varje person.

Manlig och kvinnlig personlighet, sexualitet, relationer och äktenskap innehåller så mycket som är gott – och allt detta goda pekar på Gud och uppenbarar det goda i hans person. Vårt kön och vår sexualitet är skapade för att ge oss glädje, samhörighet, liv, tillväxt, relationer, familj, njutning, barn och äktenskap – inte för stöld, lögn och åtra.”

Hon berättar om en kristen författare och terapeut som i sin egen familj fick möta den typ av hållning som Rosaria Butterfield numera helhjärtat förespråkar. Hon heter Laura Perry Smalts och utgör ett exempel på det som man sällan får höra om. ”I sitt förflutna levde [denna kvinna] som en ’transgendered man’ och kallade sig ’Jake’. Laura pumpade testosteron och genomgick stympande ’könsbekräftande’ operationer.

Men Gud räddade, frälste och förvandlade henne till en vacker trofé av hans nåd. Hon har berättat i otaliga intervjuer och sin

bok *Transgender to Transformed*³.” om sin väg tillbaka till hälsa. ”När Herren väckte hennes hjärta och sinne till liv med evangeliet återvände Laura till sin ungdoms kyrka och sina konservativa kristna föräldrar. Hennes kyrka och föräldrar hade vägrat att använda hennes föredragna pronomen under alla de år som hon levde i transgenderismens falska identitet. Varför återvände hon till dem? Deras vägran att ljuga tvingade henne att lita på dem. I dag är Laura en av de vackraste, mest gudfruktiga och feminina kvinnor jag känner”, avrundar Butterfield.

Hon avslutar sin artikel med att framföra: ”Vi som har främjat denna synd (att förespråka transgender pronomen) måste stå upp och omvända oss.

Jag börjar.

Jag ångrar mig.

Må Gud förlåta mig.

Är det någon som vill göra mig sällskap?”

Red.

1. Rosaria Butterfield, "Why I no longer use Transgender Pronouns and Why You shouldn't either." *Reformation* 21, 3.4 2023. www.reformation21.org/blog/why-i-no-longer-use-transgender-pronouns-and-why-you-shouldnt-either
2. Jeff Jonston, "Rosaria Butterfield: 'My Use of Transgendered Pronouns Was Not a Mistake; It Was Sin.'", *Daily Citizen*

- 19.4 2023. www.dailycitizen.focusonthefamily.com/rosaria-butterfield-my-use-of-transgendered-pronouns-was-not-a-mistake-it-was-sin
3. Laura Perry Smalts, *Transgender to Transformed*, Genesis Publishing Group, Oklahoma 2019.